

men huruvida den följdes av en svans kunde hon ej erinra sig. Efter hand som eldklotet flög fram hade gnistor avsöndrats från detsamma, vilka emellertid omedelbart slocknat. Något ljud kunde hon ej uppfatta och hastigheten var ungefär som hos en vanlig fyrverkeripjäs. Hon hade även fått den uppfattningen, att det var fråga om en sådan, som avbränts från Krogarängen i Vadstena, där en friluftsfest vid tillfället avhållits.

Ifrågavarande eldklot hade kommit från sydost och sedan flugit i riktning mot nordväst och därvid beskrivit en svag och långsträckt båge i luften. Dess höjd kunde Hjelm icke uppgiva. Då hon iakttagit klotet hade detta såvitt hon kunde bedöma befunnit sig ungefär mitt över lägenheten Susenborg inom Vadstena stad. Hon hade dock endast iakttagit fenomenet en mycket kort stund och därefter återvänt in i bostaden. Därest ifrågavarande eldklot fortsatt i samma riktning som då hon iakttagit detsamma hade det sannolikt slagit ned i sjön Vättern men hon kunde i så fall icke angiva den eventuella platsen. Något ljud hade hon heller ej kunnat uppfatta från nedslaget.

Droskbilägaren Folke Edvin Fransehn, född den 11 september 1905, och boende i huset n:r 38 vid Gräsgatan i Vadstena:

Söndagen den 11 augusti 1946 klockan strax före 21,00 då han i sällskap med sin hustru befunnit sig på gatan utanför bostadslägenheten, hade han under några sekunder iakttagit ett kometliknande ljusfenomen på himlavalvet. Detta hade bestått i ett eldklot följt av en svans. Själva klotet var enligt Fransehn's uppfattning cirka 3 decimeter i diameter och svansen knappt en meter lång. Eldklotet hade haft en brandgul färg och flugit fram med ett flygplans hastighet från sydost och i riktning mot norr. På vilken höjd det befunnit sig kunde han ej avgöra, enär han observerat det så kort tid. Från klotet avsöndrades under hand mindre gnistor, vilka dock omedelbart därefter